

Bağışla Vətən, bağışla

Diz çöküb

Üzümü sürtəcəm

torpağın cadar-cadar

dodaqlarına.

Deyəcəm

Bağışla,

Vətən,

bağışla!

Düşəcəm

körpə tək

Vətən torpağının

ayaqlarına.

- Canım mənim,

gözüm mənim,

Günahkaram

yanında!

Yaraların

köz bağlayıb.

Şəhidlərin

ruhu gəzir

qanında.

Anam torpaq

aman torpaq,

Dikəlməyə

üzüm yox.

Nə deyim, nə?!

Dilim qısa.

Söz deməyə sözüüm yox.

Dizin-dizin

sürünəcəm,

Qul olacam

qarşında.

Ağrım-acım

dolanacaq,

İllər boyu,

Mənim

qan yaddaşında.

Üzümü sürtəcəm

torpağın

Cadar-cadar

dodaqlarına.

Körpə tək düşəcəm,

Vətən torpağının

ayaqlarına.

Hacıyeva O. Bağışla, Vətən, bağışla – B. : Adiloğlu, 2004. – S. 28-30.